Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 4. septembra 2014*

„Predhodno odločanje — Varstvo prostoživečih živalskih in rastlinskih vrst — Uredba (ES) št. 338/97 — Člen 11 — Neveljavnost uvoznega dovoljenja zgolj v delu, ki velja za živalske osebke, na katere se razlog za neveljavnost dejansko nanaša“

V zadevi C-532/13,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Fővárosi közigazgatási és munkaügyi bíróság (Madžarska) z odločbo z dne 20. septembra 2013, ki je prispela na Sodišče 9. oktobra 2013, v postopku

Sofija Zoo

proti

Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi R. Silva de Lapuerta, predsednica senata, K. Lenaerts (poročevalec), podpredsednik Sodišča, J. L. da Cruz Vilaça, J.-C. Bonichot in A. Arabadžiev, sodniki,

generalna pravobranilka: E. Sharpston,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

— za madžarsko vlado K. Szíjjártó, M. Fehér in G. Szima, agenti,

— za belgijsko vlado J. Van Holm in T. Materne, agenta,

— za Evropsko komisijo K. Mifsud-Bonnici in A. Sipos, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalne pravobranilke, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: madžarščina.

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 11(2)(a) in (b) Uredbe Sveta (ES) št. 338/97 z dne 9. decembra 1996 o varstvu prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst z zakonsko ureditvijo trgovine z njimi (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 3, str. 136).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Sofija Zoo (živalski vrt v Sofiji, Bolgarija) in Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség (madžarski generalni državni inšpektorat za varstvo okolja in narave ter upravljanje vodnih virov, v nadaljevanju: generalni inšpektorat) glede odločbe zadnjega, da odredi odvzem 17 osebkov prostoživečih živali, ki izvirajo iz Tanzanije.

Pravni okvir

Konvencija o mednarodni trgovini z ogroženimi prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami

3 Namen Konvencije o mednarodni trgovini z ogroženimi prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami, podpisane 3. marca 1973 v Washingtonu (*Zbirka pogodb Združenih narodov*, zv. 993, št. I-14537, v nadaljevanju: CITES), je zagotoviti, da mednarodna trgovina z vrstami, ki so navedene v njenih prilogah, in z deli ali izdelki, ki iz njih izvirajo, ne škoduje ohranjanju biotske raznovrstnosti in temelji na trajnostni rabi prostoživečih vrst.

4 Navedena konvencija se je na podlagi Uredbe Sveta (EGS) št. 3626/82 z dne 3. decembra 1982 o izvajanju Konvencije o mednarodni trgovini z ogroženimi prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami (UL L 384, str. 1) v Evropski uniji začela uporabljati 1. januarja 1984. Navedena uredba je bila razveljavljena z Uredbo št. 338/97, ki v členu 1, drugi odstavek, določa, da se uporablja v skladu s cilji, načeli in določbami CITES.

5 Člen VI(5) CITES določa:

„Za vsako pošiljko osebkov se zahteva ločeno dovoljenje ali potrdilo.“

Pravo Unije

6 V uvodnih izjavah 5 in 17 Uredbe št. 338/97 je navedeno:

„(5) ker je treba zaradi izvajanja te uredbe uporabljati skupne pogoje za izdajo, uporabo in predložitev dokumentov, ki se nanašajo na odobritev vnosa osebkov vrst, zajetih v tej uredbi, v [Unijo] in njihovega izvoza ali ponovnega izvoza iz [Unije]; ker je treba predpisati posebne določbe za tranzit osebkov čez [Unijo];

[…]

(17) ker je pomembno, da države članice za kršitve naložijo kazni, ki so zadostne in primerne naravi ter teži kršitve, da se zagotovi skladnost s to uredbo“.

7 Člen 4 navedene uredbe določa:

„1. Za vnos osebkov vrst, navedenih v Prilogi A, v [Unijo] je treba opraviti potrebno preverjanje in na mejnem carinskem uradu na kraju vnosa predhodno predložiti uvozno dovoljenje, ki ga izda upravni organ namembne države članice.

Uvozno dovoljenje se lahko izda le v skladu z omejitvami, določenimi na podlagi odstavka 6, in kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

[…]

(b) (i) vložnik predloži dokumentacijo, ki dokazuje, da so bili osebki pridobljeni v skladu z zakonodajo o varstvu obravnavane vrste; pri uvozu osebkov vrst, ki so navedene v dodatkih Konvencije, iz tretje države je to izvozno dovoljenje ali potrdilo o ponovnem izvozu ali kopija takega dovoljenja oziroma potrdila, ki ga v skladu s Konvencijo izda pristojni organ države izvoza ali ponovnega izvoza;

[…]

[…]

(e) upravni organ se po posvetovanju s pristojnim strokovnim organom prepriča, da ni drugih dejavnikov, povezanih z ohranitvijo vrste, ki bi preprečevali izdajo uvoznega dovoljenja,

in

(f) pri vnosu iz morja je treba upravnemu organu zadovoljivo dokazati, da bo vsak živ osebek pripravljen na prevoz in prepeljan tako, da bodo nevarnost poškodbe, ogroženost zdravja ali kruto ravnanje čim manjši.

2. Za vnos osebkov vrst, navedenih v Prilogi B, v [Unijo] je treba opraviti potrebno preverjanje in na mejnem carinskem uradu na kraju vnosa predhodno predložiti uvozno dovoljenje, ki ga izda upravni organ namembne države članice.

Uvozno dovoljenje se lahko izda le v skladu z omejitvami, določenimi na podlagi odstavka 6, in če:

(a) pristojni strokovni organ po preučitvi podatkov, ki so na voljo, in kakršnega koli mnenja skupine za strokovno presojo meni, da vnos v [Unijo] ne bi škodljivo vplival na ohranitveno stanje vrste ali na obseg ozemlja, kjer živi obravnavana populacija vrste, ob upoštevanju trenutnega ali pričakovanega obsega trgovine. To mnenje velja za poznejše uvoze, dokler se zgoraj navedeni vidiki pomembno ne spremenijo;

(b) vložnik predloži dokumentacijo, ki dokazuje, da je predvideno bivališče za živi osebek v namembnem kraju ustrezno opremljeno, tako da bo osebek primerno vzdrževan in oskrbovan;

(c) so izpolnjeni pogoji iz odstavka 1(b)(i), (e) in (f).

[…]

6. Ob posvetovanju z zadevnimi državami porekla ter v skladu z regulativnim postopkom iz člena 18(2) in upoštevajoč vsako mnenje Skupine za strokovno presojo lahko [Evropska k]omisija za vnos v [Unijo] določi splošne omejitve ali omejitve, ki se nanašajo na nekatere države porekla:

(a) na podlagi pogojev iz odstavka 1(a)(i) ali (e) za osebke vrst iz Priloge A;

(b) na podlagi pogojev iz odstavka 1(e) ali odstavka 2(a) za osebke vrst iz Priloge B;

in

(c) za žive osebke vrst iz Priloge B, katerih smrtnost med prevozom je velika ali za katere je bilo ugotovljeno, da bi bila v ujetništvu njihova življenjska doba znatno krajša od pričakovane;

ali

(d) za žive osebke vrste, za katere je bilo ugotovljeno, da bi njihova naselitev v naravno okolje [Unije] ekološko ogrozila domorodne prostoživeče živalske in rastlinske vrste v [Uniji].

Komisija vsako četrtletje objavi seznam takih morebitnih omejitev v *Uradnem listu [Evropske unije*].

[…]“

8 Člen 9(4) in (5) navedene uredbe določa:

„4. Kadar se živi osebek vrste iz Priloge B prenese znotraj [Unije], ga lahko njegov imetnik izroči le po tem, ko se prepriča, da je predvideni prejemnik primerno obveščen o bivališču, opremi in metodah, potrebnih, da se zagotovi ustrezna oskrba osebka.

5. Če se kakršnikoli živi osebki prevažajo v [Unijo], iz nje ali v njej ali se zadržujejo med kakršnim koli tranzitom ali pretovarjanjem, se pripravijo, prenesejo in oskrbujejo tako, da bodo nevarnost poškodbe, ogroženost zdravja ali kruto ravnanje kar najbolj zmanjšani pri živalih v skladu z zakonodajo [Unije] o varstvu živali med prevozom.“

9 Člen 11 te uredbe, naslovljen „Veljavnost dovoljenj in potrdil ter posebni pogoji zanje“, v odstavkih 1 in 2 določa:

„1. Brez vpliva na strožje ukrepe, ki jih lahko sprejmejo ali ohranijo države članice, veljajo dovoljenja in potrdila, ki jih v skladu s to uredbo izdajo pristojni organi držav članic, v vsej [Uniji].

2.

(a) Vsako tako dovoljenje ali potrdilo ter vsako dovoljenje ali potrdilo, izdano na njegovi podlagi, je neveljavno, če pristojni organ ali Komisija po posvetovanju s pristojnim organom, ki je dovoljenje ali potrdilo izdal, ugotovi, da je bil dokument izdan na napačni domnevi, da so bili pogoji za njegovo izdajo izpolnjeni.

(b) Pristojni organi države članice lahko zasežejo osebke, ki so na ozemlju te države članice in na katere se nanašajo taki dokumenti; taki osebki se lahko odvzamejo.“

10 Člen 16(4) Uredbe št. 338/97 določa:

„Kadar živ osebek vrste iz Priloge B ali C prispe na kraj vnosa v [Unijo] brez ustreznega veljavnega dovoljenja ali potrdila, je treba osebek zaseči in se lahko odvzame; če prejemnik osebka ne prizna in če je to primerno, pristojni organi države članice, odgovorne za kraj vnosa, lahko zavrnejo sprejetje pošiljke in zahtevajo od prevoznika, da vrne osebek na kraj odpreme.“

Madžarsko pravo

11 V členu 20(1), (2) in (4)(a) in (b) odloka vlade 292/2008 (XII.10), ki se nanaša na nekatera pravila izvajanja mednarodnih pravnih aktov in aktov Evropske skupnosti, ki urejajo mednarodno trgovino z ogroženimi prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami (v nadaljevanju: odlok vlade), je določeno:

„1. Če posest ali prevoz osebkov živalskih vrst iz prilog A in D k [Uredbi št. 338/97] ali trgovina z njimi ni podprta z zahtevanim dovoljenjem ali potrdilom ali če prevoz osebkov krši zakonske ali upravne določbe, organ iz člena 3(3) – razen organa iz člena 4(1) – v okviru ukrepov, ki se sprejmejo na kraju samem, zaseže osebke, sestavi zapisnik in sprejme ukrepe v skladu z zadevno zakonodajo ter o teh ukrepih v 48 urah obvesti organ iz člena 4(1) in upravni organ. Organ iz člena 4(1) sprejme ukrepe za namestitev zaseženih živih osebkov in pri tem upošteva mnenje, pridobljeno od upravnega organa.

2. Organ iz člena 4(1) – po pregledu, ki ga je opravil, ali po zasegu, ki ga je v skladu s členom 20(1) opravil drug organ – zaseže osebke, glede katerih njihov posestnik ne dokaže zakonitosti uvoza, izvoza, ponovnega izvoza ali posesti v času pregleda, in zadevno osebo pozove, da v predpisanem roku predloži dokazila o izvoru teh osebkov.

[…]

4. Organ iz člena 4(1):

a) odvzame osebke, za katere posestnik v predpisanem roku ni predložil dokazil o izvoru,

b) odvzame osebke, katerih posest je nezakonita.

[…]“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

12 17. januarja 2011 je bil opravljen mejni pregled srbskega državljana, ki je vstopal na Madžarsko. V svojem vozilu je prevažal 17 osebkov prostoživečih živali, ki izvirajo iz Tanzanije, in sicer dva afriška kraguljasta orla (Hieraaetus spilogaster), štiri kafrske orle (Aquila verreauxii), dva vojaška orla (Polemaetus bellicosus), enega jadralca (Terathopius ecaudatus), tri čopaste orle (Stephanoaetus coronatus), dva golouha jastreba (Torgos tracheliotus) in tri afriške plešce (Gyps africanus). Pregledana oseba je imela v vozilu tudi deset beloprsih vran (Corvus albus) in deset belovratih vran (Corvus albicollis). V dokaz izvora teh živali je ta oseba predložila kopijo uvoznega dovoljenja CITES, ki so ga izdali bolgarski organi. Iz predloga za sprejetje predhodne odločbe izhaja, da je bilo v spremnih dokumentih navedeno, da so bile te živali iz Nizozemske prepeljane v Bolgarijo v Sofija Zoo, da bi tam prestale karanteno in da bi se kasneje prek Madžarske vrnile na Nizozemsko.

13 Organ za varstvo narave je pošiljko zadržal in zadevno dokumentacijo poslal Vidékfejlesztési Minisztérium (ministrstvo za razvoj podeželja), ki je v skladu s CITES in Uredbo št. 338/97 pristojni upravni organ, to pa je proučilo zakonitost uvoza teh prostoživečih živali. Navedeno ministrstvo se je v okviru tega postopka posvetovalo s Komisijo in pristojnim bolgarskim organom.

14 Po mnenju Komisije je bilo osebke treba odvzeti, saj je „skupina za strokovno presojo“ (v nadaljevanju: SSP) 30. junija 2009 odločila začasno zaustaviti uvoz vojaških orlov in jadralcev ter je 11. septembra 2009 določila obveznost predhodnega posvetovanja s SSP v primeru golouhih jastrebov in čopastih orlov. Ker pristojni bolgarski organ teh odločb SSP ni upošteval, je Komisija menila, da bi bilo dovoljenja, ki jih je ta organ izdal za Sofija Zoo, treba šteti za neveljavna.

15 Ob upoštevanju navedenega je ministrstvo za razvoj podeželja z odločbo z dne 9. februarja 2011 na podlagi člena 20(2) odloka vlade pošiljko zaseglo – razen desetih beloprsih vran in dveh belovratih vran, ki niso zajete s področjem uporabe niti CITES niti Uredbe št. 338/97 – in od Sofija Zoo zahtevalo, naj predloži dokumente, ki izkazujejo zakonitost uvoza in posesti zadevnih osebkov ter trgovanja z živalmi, na katere se nanaša njegova odločba.

16 Ker Sofija Zoo v predvidenem roku ni predložil zahtevanih dokumentov, je ministrstvo za razvoj podeželja na podlagi člena 20(4) odloka vlade z odločbo z dne 28. aprila 2011 odvzelo 17 živalskih osebkov, po poreklu iz Tanzanije, in jih namestilo v madžarske živalske vrtove.

17 Sofija Zoo je pri Fővárosi közigazgatási és munkaügyi bíróság (sodišče za upravne zadeve in delo v Budimpešti) vložilo tožbo za razglasitev ničnosti te odločbe o odvzemu. Ta tožba je vložena proti generalnemu inšpektoratu, ki je pravni naslednik ministrstva za razvoj podeželja.

18 Natančneje, Sofija Zoo predlaga razglasitev ničnosti navedene odločbe o odvzemu živali in odreditev generalnemu inšpektoratu, naj opravi nov postopek, pri čemer predlaga, primarno, razglasitev ničnosti te odločbe v celoti ali, podredno, razglasitev delne ničnosti te odločbe. Zahteva Sofija Zoo med drugim obsega tudi pregled zakonitosti odločbe o zasegu. Po mnenju tega živalskega vrta se lahko neveljavnost uvoznih dovoljenj nanaša le na osem živalskih osebkov, na katere se razlog za neveljavnost dejansko nanaša, namreč na dva vojaška orla, enega jadralca, dva golouha jastreba in tri čopaste orle, zaradi česar bi bilo treba zaseči oziroma odvzeti le te osebke, ne pa drugih devet osebkov živalskih vrst, za katere velja Uredba št. 338/97, in sicer dveh afriških kraguljastih orlov, štirih kafrskih orlov in treh afriških plešcev.

19 Generalni inšpektorat predlaga, naj se ničnostna tožba zavrne. Po njegovem mnenju je treba zaseči in je mogoče odvzeti vse živalske osebke, za katere velja Uredba št. 338/97, in ne samo tistih, na katere se nanaša razlog za neveljavnost uvoznega dovoljenja, saj ta uredba ne pozna delne neveljavnosti dovoljenja. Poleg tega je po mnenju generalnega inšpektorata nevarnost za zdravje prav tako razlog za to, da se dovoljenja štejejo za celoto in da se v primeru neveljavnosti – ne glede na razlog za neveljavnost dovoljenj – zasežejo in odvzamejo vsi osebki, ki so z njimi zajeti.

20 V teh okoliščinah je Fővárosi közigazgatási és munkaügyi bíróság prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali je v skladu s členom 11(2)(a) [Uredbe št. 338/97] za neveljavna treba šteti dovoljenja in potrdila le glede osebkov, ki jih razlog za neveljavnost dejansko zadeva, ali tudi glede drugih osebkov, na katere se to dovoljenje ali potrdilo nanaša?

2. Ali je v skladu s členom 11(2)(b) [Uredbe št. 338/97] treba zaseči in se lahko odvzame vse osebke, na katere se nanašajo dovoljenja in potrdila, ki jih je v skladu s [členom 11(2)(a) te uredbe] treba šteti za neveljavna, ali pa le tiste, ki jih razlog za neveljavnost dejansko zadeva?“

Vprašanji za predhodno odločanje

21 Predložitveno sodišče z vprašanjema, ki ju je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 11(2)(a) in (b) Uredbe št. 338/97 razlagati tako, da je treba uvozno dovoljenje, ki ne izpolnjuje pogojev iz te uredbe, šteti za neveljavno zgolj v delu, ki se nanaša na osebke, ki jih razlog za neveljavnost tega uvoznega dovoljenja dejansko zadeva, in mora zato pristojni organ države članice, v kateri so osebki, zaseči in morebiti odvzeti zgolj te osebke.

22 Člen 11(2)(a) Uredbe št. 338/97 določa, da je „vsako tako dovoljenje ali potrdilo ter vsako dovoljenje ali potrdilo, izdano na njegovi podlagi, […] neveljavno, če pristojni organ ali Komisija po posvetovanju s pristojnim organom, ki je dovoljenje ali potrdilo izdal, ugotovi, da je bil dokument izdan na napačni

domnevi, da so bili pogoji za njegovo izdajo izpolnjeni“. V odstavku 2(b) navedenega člena je natančneje opredeljeno, da „[p]ristojni organi države članice lahko zasežejo osebke, ki so na ozemlju te države članice in na katere se nanašajo taki dokumenti; taki osebki se lahko odvzamejo“.

23 Člen 11(2)(a) Uredbe št. 338/97 je zato treba razlagati v smislu uresničevanja ciljev te uredbe in sobesedila te določbe.

24 Prvič, glede na splošno sistematiko Uredbe št. 338/97 je treba poudariti, da so prostoživeči živalski osebki, ki se obravnavajo v postopku v glavni stvari, navedeni v Prilogi B k tej uredbi. V skladu s členom 4(2), prvi pododstavek, navedene uredbe je za „vnos osebkov vrst, navedenih v Prilogi B, v [Unijo] […] treba opraviti potrebno preverjanje in na mejnem carinskem uradu na kraju vnosa predhodno predložiti uvozno dovoljenje, ki ga izda upravni organ namembne države članice“.

25 Iz te določbe torej izhaja, da Uredba št. 338/97 dopušča izdajo le enega uvoznega dovoljenja za več osebkov različnih vrst, ki so vpisane v Prilogo B k tej uredbi in so del iste pošiljke. Taka razlaga člena 4(2), prvi pododstavek, navedene uredbe je poleg tega skladna s členom VI(5) CITES, ki določa, da „[se z]a vsako pošiljko osebkov […] zahteva ločeno dovoljenje ali potrdilo“.

26 Člen 4(2), drugi pododstavek, Uredbe št. 338/97 določa, da se uvozno dovoljenje lahko izda le v skladu z omejitvami, določenimi na podlagi odstavka 6 tega člena, in če so izpolnjeni pogoji iz odstavka 2, od (a) do (c), istega člena.

27 V skladu s členom 4(6) Uredbe št. 338/97 Komisija – ob upoštevanju trenutnega ali pričakovanega obsega trgovine z živalsko vrsto, katere vnos v Unijo bi škodljivo vplival na ohranitveno stanje vrste ali na obseg ozemlja, kjer obravnavana populacija vrste živi, ali če nek drug dejavnik, povezan z ohranitvijo vrste, preprečuje izdajo uvoznega dovoljenja – lahko za vnos v Unijo določi splošne omejitve ali omejitve, ki se nanašajo na nekatere države porekla, za žive osebke vrst iz Priloge B k tej uredbi, katerih smrtnost med prevozom je velika ali za katere je bilo ugotovljeno, da bi bila v ujetništvu njihova življenjska doba znatno krajša od pričakovane.

28 V skladu s pogoji iz člena 4(2), od (a) do (c), Uredbe št. 338/97 je izdaja uvoznega dovoljenja pogojena s tem, prvič, ali pristojni strokovni organ po preučitvi podatkov, ki so na voljo, in kakršnega koli mnenja SSP meni, da vnos v Unijo ne bi škodljivo vplival na ohranitveno stanje vrste ali na obseg ozemlja, kjer obravnavana populacija vrste živi, pri čemer upošteva trenutni ali pričakovani obseg trgovine. Drugič, vložnik prošnje za dovoljenje mora predložiti dokumentacijo, ki dokazuje, da je predvideno bivališče za živi osebek v namembnem kraju ustrezno opremljeno, tako da bo osebek primerno vzdrževan in oskrbovan. Tretjič, izpolnjeni morajo biti pogoji iz člena (4)(1)(b)(i), (e) in (f) navedene uredbe.

29 Iz zgoraj navedenega izhaja, da izdaja dovoljenja za uvoz v Unijo za več osebkov različnih vrst, ki so vpisane v Prilogo B k Uredbi št. 338/97, ne temelji na splošni oceni vseh osebkov, ki so del zadevne pošiljke, ampak na posamični in podrobni proučitvi stanja vsakega od zadevnih osebkov.

30 Povedano drugače, pristojni organ države članice, v kateri so zadevni osebki, mora preučiti, ali je zadevno uvozno dovoljenje veljavno za vsakega od navedenih osebkov, ne da bi pri tem ocena navedenega organa glede enega živalskega osebka vplivala na njegovo oceno glede drugega osebka.

31 Zato okoliščina, da naj bi bilo uvozno dovoljenje neveljavno v delu, ki se nanaša na živalske osebke, ki ne izpolnjujejo pogojev za dodelitev dovoljenja iz člena 4(2) in (6) Uredbe št. 338/97, ne sme omajati veljavnosti dovoljenja v delu, ki se nanaša na osebke, ki navedene pogoje dejansko izpolnjujejo.

32 Zato je treba del uvoznega dovoljenja, ki se nanaša na zadevne osebke, na katere se nanaša razlog za neveljavnost, razlagati kot ločen od drugih delov navedenega dovoljenja, ki ostanejo veljavni.

33 Poleg tega, kot je poudarila Komisija v svojih pisnih stališčih, bi izključitev vsake delne neveljavnosti dovoljenja za uvoz v Unijo osebkov različnih vrst, ki so vpisane v Prilogi B k Uredbi št. 338/97, povzročila sistem neenotnega odločanja, v katerem situacija, kot je ta, ki se obravnava v postopku v glavni stvari, ne bi bila obravnavana enako kot situacija, v kateri bi bilo za prevoz 17 različnih živalskih osebkov uporabljenih 17 različnih dokumentov.

34 Drugič, glede ciljev Uredbe št. 338/97 je treba opozoriti, da je namen ureditve varstva, ki je bila uvedena za osebke vrst iz prilog A in B k navedeni uredbi, da se zagotovi čim širše varstvo prostoživečih živalskih in rastlinskih vrst, in sicer z zakonsko ureditvijo trgovine z njimi ob upoštevanju ciljev, načel in določb CITES (glej sodbo Rubach, C-344/08, EU:C:2009:482, točka 24).

35 Uresničevanje ciljev Uredbe št. 338/97 torej ne bi bilo ogroženo, če se člen 11(2)(a) te uredbe razlaga tako, da je treba uvozno dovoljenje, če ne izpolnjuje pogojev iz te uredbe, šteti za neveljavno le v delu, ki se nanaša na živalske osebke, na katere se razlog za neveljavnost navedenega dovoljenja dejansko nanaša.

36 V zvezi s tem je treba po eni strani ugotoviti, da mora pristojni organ države članice, v kateri so živalski osebki, za katere na podlagi člena 11(2)(a) Uredbe št. 338/97 dejansko obstaja razlog za neveljavnost uvodnega dovoljenja, v skladu s točko (b) odstavka 2 tega člena te živali varovati, tako da odredi njihov zaseg ali morebiten odvzem.

37 Po drugi strani pa Uredba št. 338/97 glede živalskih osebkov, na katere se razlog za neveljavnost uvoznega dovoljenja ne nanaša, določa ukrepe za njihovo varstvo pri prevozu znotraj Unije. V zvezi s tem člen 9(4) te uredbe določa, da „[k]adar se živi osebek vrste iz Priloge B prenese znotraj [Unije], ga lahko njegov imetnik izroči le po tem, ko se prepriča, da je predvideni prejemnik primerno obveščen o bivališču, opremi in metodah, potrebnih, da se zagotovi ustrezna oskrba osebka“. Poleg tega člen 9(5) navedene uredbe določa, da se taki živalski osebki „pripravijo, prenesejo in oskrbujejo tako, da bodo nevarnost poškodbe, ogroženost zdravja ali kruto ravnanje kar najbolj zmanjšani pri živalih v skladu z zakonodajo [Unije] o varstvu živali med prevozom“.

38 Tako iz splošne sistematike Uredbe št. 338/97 kot iz ciljev te uredbe torej izhaja, da je treba člen 11(2)(a) te uredbe razlagati tako, da je treba uvozno dovoljenje, ki ne izpolnjuje pogojev iz navedene uredbe, šteti za neveljavno le v delu, ki se nanaša na osebke, na katere se nanaša razlog za neveljavnost tega uvoznega dovoljenja.

39 Enako velja glede člena 11(2)(b) Uredbe št. 338/97, saj se ta določba uporablja le za živalske osebke, za katere veljajo dokumenti iz točke (a) odstavka 2 tega člena.

40 Zato mora pristojni organ države članice, v kateri so zadevni osebki, zaseči oziroma lahko odvzame le osebke, na katere se razlog za neveljavnost uvoznega dovoljenja dejansko nanaša.

41 Glede na navedeno je treba na postavljeno vprašanje za predhodno odločanje odgovoriti, da je treba člen 11(2)(a) in (b) Uredbe št. 338/97 razlagati tako, da je treba uvozno dovoljenje, ki ne izpolnjuje pogojev iz te uredbe, šteti za neveljavno zgolj v delu, ki se nanaša na osebke, na katere se razlog za neveljavnost tega uvoznega dovoljenja dejansko nanaša, zaradi česar mora pristojni organ države članice, v kateri so osebki, zaseči in morebiti odvzeti zgolj te osebke.

Stroški

42 Ker je ta postopek za stranke v postopkih v glavni stvari ena od stopenj v postopkih pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

Člen 11(2)(a) in (b) Uredbe Sveta (ES) št. 338/97 z dne 9. decembra 1996 o varstvu prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst z zakonsko ureditvijo trgovine z njimi je treba razlagati tako, da je treba uvozno dovoljenje, ki ne izpolnjuje pogojev iz te uredbe, šteti za neveljavno zgolj v delu, ki se nanaša na živalske osebke, na katere se razlog za neveljavnost tega uvoznega dovoljenja dejansko nanaša, zaradi česar mora pristojni organ države članice, v kateri so osebki, zaseči in morebiti odvzeti zgolj te osebke.

Podpisi